

Դանիելի Գիրքը - Վաթսուներորդ համարը

Եզեկիել ութերորդ գլխի մարգարեական պատգամի բացահայտումը.
Կիրականորյա օրենքը և վերջին օրերը

Jeff Pippenger
2024-02-01

Եզեկիելի ութերորդ գլուխը Սուրբ Գրքում եղող մարգարեական գլուխներից ամենահեշտ հասկանալիքներից մեկն է: Այս գլուխն ունի հստակ մեկնակետ:

Եվ եղավ վեցերորդ տարում, վեցերորդ ամսում, ամսվա հինգերորդ օրը, երբ ես նստած էի իմ տանը, և Հուդայի երեցները նստած էին իմ առաջ, այնտեղ Տեր Աստծու ձեռքն իջավ ինձ վրա: Եզեկիել 8:1:

Տեսիլքը հստակ ավարտ ունի տասնմեկերորդ գլխում:

Այնուհետև հոգին ինձ վերցրեց ու Աստծո Հոգով տեսիլքի մեջ ինձ տարավ Քաղդեա՝ գերության մեջ եղողներին մոտ: Եվ այն տեսիլքը, որ ես տեսել էի, վերացավ ինձնից: Այն ժամանակ ես գերության մեջ եղողներին պատմեցի այն բոլոր բաները, որ Տերը ցույց էր տվել ինձ: Եզեկիել 11:24, 25.

Ութերորդ գլխի տեսիլքը սկսվում է վեցերորդ տարվա վեցերորդ ամսվա հինգերորդ օրը, ճիշտ մի օր առաջ, քան ամսաթիվը համընկնում է «666»-ի հետ, և, իրոք, տեսիլքը վերաբերում է կիրականորյա օրենքին, որը գազանի դրոշմն է, որի թիվը «մեղքի մարդու» թիվն է, և նաև յոթից եղող ութերորդ թագավորության թիվը: Նրանք, ովքեր հաղթանակ են ստանում «666» թվի նկատմամբ, ընդունում են Աստծո կնիքը, և իններորդ գլխում Աստծո կնիքը դրվում է վերջին օրերի Աստծուն հավատարիմ ժողովրդի վրա:

Եվ ես տեսայ այլ նշան մը երկնքի մեջ՝ մեծ եւ զարմանալի՝ եօթը հրեշտակներ, որոնք ունէին եօթը վերջին հարուածները. որովհետեւ անոնց մէջ կը լրանար Աստուծոյ բարկութիւնը: Եվ տեսայ, ինչպէս թէ ապակեայ ծով մը՝ կրակով խառնուած. եւ անոնք, որոնք յաղթանակ տարած էին գազանի վրայ, եւ անոր պատկերի վրայ, եւ անոր նշանի վրայ, եւ անոր անուան թիւին վրայ, կանգնած էին ապակեայ ծովին վրայ՝ ունենալով Աստուծոյ քնարները: Եվ կը երգէն Աստուծոյ ծառայի՝ Մովսէսի երգը, եւ Գառան երգը՝ ըսելով. «Մեծ եւ զարմանալի են քու գործերդ, Տէ՛ր Աստուած Ամենակալ. արդար եւ ճշմարիտ են քու ճանապարհներդ, ո՞վ տուրբերու Թագաւոր»: Հայտնութիւն 15:1-3:

Փորձության ժամանակաշրջանի ավարտից անմիջապես առաջ (քանի որ Հայտնության հաջորդ գլխում յոթ վերջին պատուհասներով յոթ հրեշտակները պատրաստվում են թափել Աստծո բարկությունը), Աստծո վերջին օրերի ժողովուրդը ճանաչվում է: Նրանք հաղթանակ են տարել չորս բանի վրա: «Հաղթանակ» թարգմանված բառը նշանակում է նվաճել: Հավատարիմները նվաճել են գազանին, գազանի պատկերին, գազանի դրոշմին և նրա անվան թվին: Հաղթանակը ներառում է նաև այն փաստը, որ նրանք հասկանում են, թե այդ չորս խորհրդանիշներն ինչ են ներկայացնում: Մարդկանց միայն շատ փոքր

տոկոսն է գիտե, թե այդ չորս մարգարեական խորհրդանիշներն իրականում ինչ են ներկայացնում:

Աշխարհը ժամանակին գիտեր, որ տասնյոթերորդ գլխի Բաբելոնի պոռնիկը պապականությունն է, բայց, ինչպես Աստծո Խոսքն է նույնականացնում, երկրի թագավորների հետ պոռնկություն գործող Տյուրոսի պոռնիկի ըմբռնումը մոռացության է մատնվում Միացյալ Նահանգների պատմության ընթացքում: Գազանի նկատմամբ հաղթանակ ստանալ նշանակում է ճշմարտության խոսքը ճիշտ բաժանել՝ հաստատապես որոշելով, որ Աստվածաշնչյան մարգարեության գազանը պապականությունն է: Հենց հաջորդ գլխում վիշապը, գազանը և սուտ մարգարեն աշխարհը տանում են Արմագեդոն, և վերջին օրերի Աստծո հավատարիմները պետք է իմանան, թե ովքեր են այդ երեք ուժերը:

Եվ վեցերորդ հրեշտակը իր փարչը թափեց մեծ Եփրատ գետի վրա. և նրա ջրերը ցամաքեցին, որպեսզի արևելքից եկող թագավորների ճանապարհը պատրաստվի: Եվ տեսա երեք պիղծ ոգիներ, գորտերի նման, որ ելնում էին վիշապի բերանից, և գազանի բերանից, և սուտ մարգարեի բերանից: Որովհետև դրանք դևերի ոգիներ են, որոնք նշաններ են գործում և ելնում են երկրի թագավորների ու ամբողջ աշխարհի մոտ, որպեսզի նրանց հավաքեն Ամենակարող Աստծու այն մեծ օրվա պատերազմի համար: Ահա, Ես գալիս եմ ինչպես գող: Երանելի է նա, ով արթուն է մնում և պահում է իր հանդերձները, որպեսզի մերկ չքայլի, և նրանք չտեսնեն նրա ամոթը: Եվ նա նրանց հավաքեց մի տեղում, որ երբայերեն կոչվում է Արմագեդոն: Հայտնություն 16:12–16:

Գազանի նկատմամբ հաղթանակը այն բանի ճիշտ ըմբռնման հաղթանակն է, թե ով է գազանը: Արդեն իսկ մեջբերված հատվածը օրհնություն է հռչակում նրանց վրա, ովքեր արթուն են մնում և պահում են իրենց զգեստները, մինչդեռ վեցերորդ պատուհասի ժամանակ փորձության շրջանը բոլոր մարդկանց համար լիովին փակված է լինում: Երբ Միքայելը կանգնում է, մարդկային փորձության շրջանը փակվում է, և ապա թափվում են վերջին յոթ պատուհասները: Փորձության շրջանի փակումից հետո զգեստները փոխելու ոչ մի հնարավորություն չկա, սակայն վեցերորդ պատուհասի հետ կապված նախազգուշացում կա: Այդ նախազգուշացումը վերաբերում է գազանի վերաբերյալ ճիշտ ըմբռնում ունենալուն նախքան փորձության շրջանի փակվելը, և եթե դու այդ ըմբռնումը չունենաս, ապա կկորցնես Քրիստոսի արդարության զգեստը նախքան փորձության շրջանի փակվելը:

«Նրանք, ովքեր շփոթության մեջ են ընկնում Խոսքի իրենց ըմբռնման մեջ, ովքեր չեն տեսնում նեոի նշանակությունը, անկասկած իրենց կղնեն նեոի կողմը: Այժմ մեզ համար ժամանակ չկա աշխարհի հետ ձուլվելու: Դանիելը կանգնած է իր բաժնի մեջ և իր տեղում: Դանիելի և Հովհաննեսի մարգարեությունները պետք է հասկացվեն: Դրանք մեկնաբանում են միմյանց: Դրանք աշխարհին տալիս են ճշմարտություններ, որոնք յուրաքանչյուր ոք պետք է հասկանա: Այս մարգարեությունները պետք է վկայություն լինեն աշխարհում: Իրենց կատարմամբ այս վերջին օրերում՝ դրանք իրենք իրենց կբացատրեն»: Kress Collection, 105.

Եթե մարդը չի հասկանում, որ նեղը պապականությունն է, նա ի վերջո կհայտնվի պապականության կողմում, կամ, ինչպես Հովհաննեսը գրեց, մերկ կքայլի և կդրսևորի իր ամոթը: Գազանի վրա հաղթանակ ստանալը նշանակում է հասկանալ, որ գազանը պապական իշխանությունն է, և այն ամենը, ինչ բացահայտված է պապական իշխանության մասին: Նրանք, ովքեր հաղթանակ են ստանում և հասկանում են, որ պապականությունը մեղքի մարդն է, պետք է նաև հասկանան, որ պապականության պատկերը ներկայացնում է եկեղեցու և պետության միավորման սկզբունքը, որտեղ եկեղեցին վերահսկում է այդ հարաբերությունը:

Դանիելի գրքում գազանի կառուցվածքը, որը եկեղեցու և պետության միությունն է, ներկայացված է որպես ամայացման հանցանք: Հանցանքը մեղք է, և այն մեղքը, որ ձևավորում է պապական գազանին, այն է, երբ թագավորները իրենց իշխանությունը հանձնում են պապական իշխանությանը: Այդպիսով նրանք գործում են հոգևոր պոռնկություն, որը Դանիելի ամայացման հանցանքն է և Հովհաննեսի գազանի պատկերը:

Պապական պատկերի նկատմամբ հաղթանակ ստանալը նշանակում է Աստծո Խոսքի միջոցով հասկանալ, որ Միացյալ Նահանգները նախ ձևավորում է այս հարաբերությունը և այն վավերացնում է շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքով, ապա ամբողջ աշխարհին հարկադրում է ընդունել նույն հարաբերությունը:

Եկեղեցու և պետության այն փոխհարաբերությունը, որ Միացյալ Նահանգների կողմից պիտի պարտադրվի երկրին, բաղկացած է մեկաշխարհային կառավարությանց (Միավորված ազգերի կազմակերպությունը), որը դաշինքի մեջ է մտնելու պապականության հետ՝ որպես այդ կարգավորումների վերահսկող ուժ: Գազանի պատկերին հաղթանակ տանել նշանակում է Աստծո մարգարեական Խոսքով հասկանալ, որ գազանի պատկերը հենց այս բաներն է ներկայացնում:

Գազանի և գազանի պատկերի նկատմամբ հաղթանակ ստանալը ներառում է նաև գազանի՝ (պապականության) իշխանության նշանի ըմբռնումը:

Գազանի դրոշմը կիրակիի՝ որպես Աստծո շաբաթի, հարկադրական պահպանումն է: Դրոշմի նկատմամբ հաղթանակ ստանալու համար անհրաժեշտ է հասկանալ, որ կիրակիի պաշտամունքը արեգակի պաշտամունք է, և որ այն ոչ պակաս, քան հեթանոսական Բահադի պաշտամունք է: Հաղթանակը ներառում է նաև այն ճշմարտությունը, որ ոչ ոք չի ընդունում գազանի դրոշմը, մինչև այն մարդկանց վրա հարկադրաբար չդրվի:

«Սակայն անցյալ սերունդների քրիստոնյաները պահում էին կիրակին՝ կարծելով, թե այդպիսով պահում են աստվածաշնչյան շաբաթը. և այժմ էլ յուրաքանչյուր եկեղեցում կան ճշմարիտ քրիստոնյաներ, չբացառյալ Հռոմեական կաթոլիկ համայնքը, որոնք ազնվորեն հավատում են, որ կիրակին Աստծո կողմից սահմանված շաբաթն է: Աստված ընդունում է նրանց մտադրության անկեղծությունը և իրենց անարատությունը Իր առաջ: Բայց երբ կիրակի պահելը պարտադրվի օրենքով, և աշխարհը լուսավորվի ճշմարիտ շաբաթի

պարտավորության վերաբերյալ, այն ժամանակ ով որ կխախտի Աստծո պատվիրանը՝ հնազանդվելու համար մի կարգադրության, որի իշխանությունը Հռոմի իշխանությունից բարձր չէ, դրանով պապականությունը Աստծուց վեր կպատվի: Նա պատիվ է մատուցում Հռոմին և այն իշխանությանը, որը պարտադրում է Հռոմի կողմից սահմանված հաստատությունը: Նա երկրպագում է գազանին և նրա պատկերին: Երբ մարդիկ այդժամ մերժեն այն հաստատությունը, որն Աստված հայտարարել է Իր իշխանության նշանը, և դրա փոխարեն պատվի արժանացնեն այն, ինչ Հռոմն ընտրել է որպես իր գերիշխանության նշան, դրանով նրանք կընդունեն Հռոմին հավատարմության նշանը՝ «գազանի դրոշմը»: Եվ միայն այն ժամանակ, երբ այս հարցն այսպես հստակորեն դրվի ժողովրդի առաջ, և նրանք բերվեն ընտրելու Աստծո պատվիրանների և մարդկանց պատվիրանների միջև, նրանք, ովքեր կշարունակեն հանցանք գործել, կընդունեն «գազանի դրոշմը»»: The Great Controversy, 449.

Նրանք, որ հաղթություն են ստանում գազանի, գազանի պատկերի և գազանի նշանի վրա, պետք է նաև հաղթություն ստանան նրա անվան թվի վրա: Պատմության այն ժամանակաշրջանում, երբ Տյուրոսի պոռնիկը մոռացության չէր մատնված, բողոքական աշխարհը գիտեր, որ պապականությունը նեոն է: Նրանք գիտեին, որ Պողոսը պապականությունը նույնացրել էր որպես «այն անօրենը», «մեղքի մարդը», «անօրենության խորհուրդը» և «կորստյան որդին. որ հակառակվում և իր անձը բարձրացնում է ամեն այն բանից վեր, որ Աստված է կոչվում կամ պաշտամունքի առարկա է, այնպես որ նա, իբրև Աստված, նստում է Աստծու տաճարում՝ իրեն ցույց տալով, թե ինքն Աստված է»: Բայց այժմ Տյուրոսի մեծ պոռնիկը մոռացվել է:

Անցյալ դարերում կային իզոփսեֆիայի, կամ գեմատրիայի, տարբեր կիրառություններ, որոնք ցույց էին տալիս, թե «666» թիվը խորհրդանշորեն ներկայացնում է պապականությունը: Դասական օրինակներից մեկն այն է, որ պապի միտրայի վրա գրված են Vicarius Filii Dei բառերը: Vicarius Filii Dei, որ նշանակում է «Աստծո Որդու փոխանորդ», և հետևաբար վերաբերում է նրա այն հավակնությանը, թե նստած է Աստծո տաճարում՝ իրեն Աստված հռչակելով: Vicarius Filii Dei-ի լատինական տառերը հավասարեցվում են վեց հարյուր վաթսուսվեց թվին:

Գազանը, որը պապական իշխանությունն է, նույնացվում է իր թվով, և նրա թիվը «666» է, սակայն մեղքի մարդը 1798 թվականին մահացու վերք ստացավ և մոռացության մատնվեց: Վերջին օրերում այդ մահացու վերքը պիտի բժշկվի, և մահացու վերքի բժշկվելը նույնականացնում է, որ Միացյալ Նահանգներն առաջինը իր իսկ ազգի մեջ գազանի պատկեր է կազմավորում, ապա ստիպում է աշխարհին նույնը անել:

Գազանի աշխարհի պատկերը և՛ երկակի է, և՛ եռակի: Մարգարեական առումով այն երկակի է, որովհետև կազմված է եկեղեցու և պետության միությունից, սակայն եռակի է այն իմաստով, որ կազմված է վիշապից, գազանից և սուտ մարգարեից: Երբ հաստատվի հենց այն ուժերի եռակի միությունը, որոնք աշխարհը պիտի առաջնորդեն դեպի Արմազեդոն, նրանք կլինեն այն գազանը, որ ութերորդ թագավորությունն է՝ յոթից եղածը, և միննույն ժամանակ կլինի նաև վեցերորդ թագավորության եռակի միությունը:

Վերջին օրերում գազանի անվան թիվը դարձյալ «666» է, որովհետև այն ներկայացնում է երեք թագավորություններ, որոնցից յուրաքանչյուրը վեցերորդ թագավորության մաս է:

Գազանի, նրա պատկերի, նրա դրոշմի և նրա անվան թվի նկատմամբ հաղթանակ ստանալը նշանակում է հասկանալ այն առեղծվածը, թե «ութերորդը յոթից է», որը Դանիել երկրորդի գաղտնիքն է, և որը Դանիելը աղոթքով խնդրեց հասկանալ: Սա Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության մի բաղադրիչ է, որ բացվեց հենց փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ, որովհետև, ինչպես Հովհաննեսն ասաց, «ժամանակը մոտ է»: Այդ պատճառով, այդ հաղթանակը ստացողները ներկայացված են որպես եղած՝ այն հրեշտակների հետ, որոնք թափում են պատուհասները, որովհետև նրանք հաղթանակը, կամ անհրաժեշտ մարգարեական ըմբռնումը, ստանում են փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ:

Նրանք, ովքեր հասկանում են, որ Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը բացվում է հենց շնորհի ժամանակի ավարտից առաջ, և որ «666» թիվը այդ տեսիլքի տարրերից մեկն է, չեն վրիպի այն հանգամանքից, որ Եզեկիելի ութերորդ գլխի տեսիլքը սկսվում է հինգերորդ օրը (որը վեցերորդ օրվան նախորդող օրն է), վեցերորդ ամսում՝ վեցերորդ տարում: Ութերորդ գլխի ավարտին քսանհինգ տղամարդիկ խոնարհվում են արեգակի առաջ, իսկ իններորդ գլուխը մատնանշում է նրանց, ովքեր ստանում են Աստծո կնիքը:

Տեսիլքի համատեքստը գազանի նշանն է և Աստծո կնիքը, և տեսիլքը բացվում է հենց փորձաշրջանի փակվելուց առաջ՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ինչպես որ նախապատկերված է «666» թվով: Սակայն փորձաշրջանի փակվելը, որը նույնացվում է որպես տեղի ունեցող Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգներում, մարդկության փորձաշրջանի փակվելը չէ, այլ միայն Յոթերորդ օրվա աղվենտիստների փորձաշրջանի փակվելը:

Տեսիլքը ներկայացված է որպես տեղի ունեցող Երուսաղեմի ներսում, որը Յոթներորդ օրվա Աղվենտիստ եկեղեցու խորհրդանիշն է: Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Յոթներորդ օրվա Աղվենտիստները միակ խավն են, որ հենց այնտեղ և այն ժամանակ պատասխանատվության են ենթարկվում շաբաթ օրվա լույսի համար:

«Եթե ճշմարտության լույսը ներկայացվել է ձեզ՝ բացահայտելով չորրորդ պատվիրանի Շաբաթը և ցույց տալով, որ Աստծո Խոսքում կիրակիի պահապանության համար որևէ հիմք չկա, և սակայն դուք դեռևս կառչում եք կեղծ շաբաթից՝ հրաժարվելով սուրբ պահել այն Շաբաթը, որը Աստված կոչում է «իմ սուրբ օրը», դուք ստանում եք գազանի դրոշմը: Ե՞րբ է դա տեղի ունենում:—Երբ դուք հնազանդվում եք այն հրամանին, որը ձեզ պատվիրում է դադարել աշխատանքից կիրակի օրը և երկրպագել Աստծուն, մինչդեռ գիտեք, որ Աստվածաշնչում չկա ոչ մի խոսք, որը ցույց տալիս է կիրակին այլ բան է, քան սովորական աշխատանքային օր, դուք համաձայնում եք ընդունել գազանի դրոշմը և մերժում եք Աստծո կնիքը: Եթե մենք այս դրոշմը ստանանք մեր ճակատներին կամ մեր ձեռքերին, ապա անհնազանդների դեմ հռչակված դատաստանները պիտի իջնեն մեզ վրա: Բայց կենդանի Աստծո կնիքը դրվում է նրանց վրա, ովքեր խղճմտորեն պահում են Տիրոջ

Շաբաթը»: Review and Herald, April 27, 1911.

Եզեկիել մարգարեի ութերորդից մինչև տասնմեկերորդ գլուխների տեսիլքը ներկայացնում է այն պատմությունը, որը տանում է դեպի Երուսաղեմի համար շնորհքի ժամանակի փակվելը: Այն պատկերված է որպես տեղի ունեցող «666» թվի հասնելուց ընդամենը մեկ օր առաջ, և ութերորդ գլուխը ցույց է տալիս Երուսաղեմի ներսում աստիճանաբար սաստկացող ապստամբություն, որը իր զագաթնակետին է հասնում այն ժամանակ, երբ առաջատար մարդիկ խոնարհվում են արևին, այսպիսով ստանալով զագանի դրոշմը:

Իններորդ գլուխը ներկայացնում է մի հրեշտակի, որ անցնում է Երուսաղեմի միջով (այդպիսով նշանավորելով ընթացիկ զարգացում) և կնիք դնում մի դասի վրա՝ նախքան կործանող հրեշտակներին, որոնք այնուհետև սպանում են բոլոր նրանց, ովքեր չունեն կնիքը: Երկու գլուխներն էլ ներկայացնում են առաջընթաց պատմություն, որ տանում է դեպի կիրակնօրյա օրենքը, որտեղ մի դասը խոնարհվում է արևին, իսկ մյուսը ստանում է Աստծո կնիքը: Ապա ամբարիշտները հեռացվում են Երուսաղեմից, որովհետև կիրակնօրյա օրենքը բաժանում է ամբարիշտներին և իմաստուններին:

Եզեկիելի իններորդ գլխում ներկայացված կնիքադրումը նույն կնիքադրումն է, որ ներկայացված է Հայտնության յոթերորդ գլխում:

«Եթե այսպիսի տեսարաններ պիտի գան, այսպիսի սոսկալի դատաստաններ՝ մեղավոր աշխարհի վրա, ապա ո՞ր պիտի լինի ապաստանը Աստծու ժողովրդի համար: Ինչպե՞ս պիտի նրանք պահպանվեն, մինչև բարկությունն անցնի: Հովհաննեսը տեսնում է բնության տարրերը՝ երկրաշարժ, փոթորիկ և քաղաքական կռիվներ,— ներկայացված այնպես, որ չորս հրեշտակներ պահում են դրանք: Այս հողմերը վերահսկողության տակ են, մինչև Աստված խոսքը տա՝ արձակելու դրանք: Ահա Աստծու եկեղեցու ապահովությունը: Աստծու հրեշտակները կատարում են Նրա կամքը՝ զսպելով երկրի հողմերը, որպեսզի հողմերը չփչեն երկրի վրա, ոչ էլ ծովի վրա, ոչ էլ որևէ ծառի վրա, մինչև որ Աստծու ծառաները կնքվեն իրենց ճակատների վրա: Հզոր հրեշտակը երևում է՝ արևելքից (կամ արեգակի ծագումից) ելնելով: Այս՝ հրեշտակներից առավելագույնս հզորը, իր ձեռքում ունի կենդանի Աստծու կնիքը, կամ Նրա՝ Ով միայն կարող է կյանք տալ, Ով կարող է ճակատների վրա արձանագրել այն նշանը կամ մակագրությունը, որոնց պիտի շնորհվի անմահություն, հավիտենական կյանք: Այս բարձրագույն հրեշտակի՝ ձայնն էր, որ իշխանություն ուներ հրամայելու չորս հրեշտակներին՝ զսպված պահելու չորս հողմերը, մինչև որ այս գործը կատարվեր, և մինչև որ ինքը հրավերը տար՝ արձակելու դրանք»:

«Նրանք, ովքեր կհաղթահարեն աշխարհը, մարմինը և սատանային, կլինեն այն ընտրյալները, որոնք կընդունեն կենդանի Աստծու կնիքը: Նրանք, որոնց ձեռքերը մաքուր չեն, որոնց սրտերը սուրբ չեն, չեն ունենա կենդանի Աստծու կնիքը: Նրանք, ովքեր մեղք են ծրագրում և այն գործադրում, անտեսված պիտի անցնեն: Միայն նրանք, ովքեր Աստծու առաջ իրենց վերաբերմունքով գրավում են նրանց դիրքը, ովքեր մեծ հակադրական Քավության Օրում ապաշխարում և խոստովանում են

իրենց մեղքերը, պիտի ճանաչվեն և նշվեն որպես Աստծու պաշտպանությանն արժանի: Նրանց անունները, ովքեր հաստատուն կերպով նայում են, սպասում և հսկում են իրենց Փրկչի հայտնվելուն՝ ավելի ջերմեռանդորեն և փափագով, քան նրանք, ովքեր սպասում են առավոտին,— պիտի դասվեն կնքվածների թվում: Նրանք, ովքեր, մինչ ճշմարտության ամբողջ լույսը շողում է իրենց հոգիների վրա, պիտի ունենային իրենց դավանած հավատքին համապատասխան գործեր, բայց հրապուրվում են մեղքով, իրենց սրտերում կուռքեր կանգնեցնում, իրենց հոգիները ապականում Աստծու առաջ և պղծում նրանց, ովքեր միանում են իրենց մեղքի մեջ, նրանց անունները պիտի ջնջվեն կյանքի գրքից և նրանք պիտի թողնվեն կեսգիշերային խավարի մեջ՝ իրենց կանթեղների հետ իրենց անոթներում յուղ չունենալով: «Բայց ձեզ համար, որ երկնչում եք Իմ անունից, արդարության Արեգակը պիտի ծագի՝ բժշկություն Իր թների տակ»:

«Աստծո ծառաների այս կնքումը նույնն է, որ տեսիլքի մեջ ցույց տրվեց Եզեկիելին: Հովհաննեսն էլ էր այս ամենագրիտուրեի հայտնության վկա: Նա տեսավ ծովը և մրրիկվող ալիքները, և մարդկանց սրտերը՝ երկյուղից նվաղելիս: Նա տեսավ երկիրը շարժված, և լեռները՝ ծովի միջի մեջ փոխադրված (ինչը բառացիորեն կատարվում է), նրա ջրերը՝ գոռալով ու խռովված, և լեռները՝ ցնցվելով նրա ուռճացումից: Նրան ցույց տրվեցին պատուհասներ, համաճարակ, սով և մահ՝ իրենց սարսափելի առաքելությունը կատարելու մեջ»: Testimonies to Ministers, 445.

Յայտնության գրքի յոթերորդ գլխում հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը ներկայացված է նաև Եզեկիելի իններորդ գլխում, և կնքող հրեշտակը ամենահզոր հրեշտակն է, որ ելնում է արևելքից: Կորստյան մատնվածները, որոնց անունները ջնջված են կյանքի գրքից, ներկայացված են որպես այնպիսիք, որոնք «իրենց ճրագների հետ իրենց անոթներում յուղ չունեն»: Եզեկիելի ութերորդից մինչև տասնմեկերորդ գլուխների տեսիլքում եղած երկու դասերը Մատթեոս քսանհինգի իմաստուն և հիմար կույսերն են, և հետևաբար նրանք աղվենտիստներ են:

«Մատթեոս 25-ի տասը կույսերի առակը նույնպես պատկերում է աղվենտիստ ժողովրդի փորձառությունը»: Մեծ պայքարը, 393:

Քույր Ուայթը Եզեկիելի տեսիլքի Երուսաղեմն առանձնապես նույնացնում է աղվենտիզմի հետ.

«Աստծո ճշմարիտ ժողովուրդը, որի սրտում են Տիրոջ գործի ոգին և հոգիների փրկությունը, մեղքը միշտ պիտի դիտարկի իր իսկական՝ մեղավոր բնույթի մեջ: Նրանք մշտապես պիտի լինեն Աստծո ժողովրդին հեշտությամբ պաշարող մեղքերի հանդեպ հավատարիմ ու ուղիղ վերաբերմունքի կողմը: Հատկապես եկեղեցու համար կատարվող վերջին գործում, այն կնքման ժամանակ, երբ հարյուր քառասունչորս հազարը պետք է կանգնեն առանց արատի Աստծո գահի առաջ, նրանք ամենախոր կերպով պիտի զգան Աստծո անունը կրող ժողովրդի անիրավությունները: Սա գորեղ կերպով ներկայացված է մարգարեի պատկերավոր նկարագրությամբ վերջին գործի մասին՝ այն մարդկանց կերպարի ներքո, որոնցից յուրաքանչյուրը իր ձեռքում ուներ կոտորածի զենք: Նրանց մեջ մեկը հագած էր բեհեզ, և նրա կողքին գրագրի թանաքամանն էր: «Եվ Տերն ասաց նրան. Անցիր

քաղաքի միջով, Երուսաղեմի միջով, և նշան դիր այն մարդկանց ճակատներին, ովքեր հառաչում և աղաղակում են այն բոլոր պղծությունների համար, որ կատարվում են նրա մեջտեղում»։ Վկայություններ, հատոր 3, 266:

Եզեկիելի ութերորդից մինչև տասնմեկերորդ գլուխների տեսիլքն ուղղակիորեն վերաբերում է Ադվենտիզմի պատմությանը՝ մինչև կիրակնօրյա օրենքը և դրա ժամանակ: Այն նույնացնում է երկրպագուների այն երկու դասերը, որոնք գտնվում են Երուսաղեմի ներսում (Ադվենտիզմում), և մարգարեաբար առնչվում է Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությանը, որ բացվում է փորձաշրջանի ավարտից անմիջապես առաջ, որովհետև դրա առաջին հիշատակումները մարգարեական խորհրդանշաններով ներկայացնում են «666» թիվը: Այդպիսով այն նույնացնում է այն չորս բաներից մեկը, որոնց նկատմամբ իմաստունները պիտի հաղթանակ տանեն վերջին օրերում, և այդ չորս բաները ութերորդի՝ «յոթից լինելու» լույսի մի մասն են: Հայտնություն տասնհինգը նույնպես ցույց է տալիս, որ նրանք, ովքեր հաղթանակ են տանում պապականության չորս խորհրդանշական կողմերի նկատմամբ, երգում են Մովսեսի և Գառան երգը:

Այն օրը, Եսայիան, քսանյոթերորդ գլխում, ասում է, որ վերջին օրերի արդարները պիտի երգեն այգու երգը, որը այն երգն է, որ Գառն էր երգում, երբ մարդկանց մեջ էր շրջում, և որը մատնանշում է ընտրյալ մի ժողովուրդ, որին շրջանցում են, մինչ ընտրվում է նոր ընտրյալ ժողովուրդ: Այդ երգը երգվում է վերջին օրերի «իմաստունների» կողմից՝ Եզեկիել իննի և Հայտնության յոթի կնքման ժամանակ: Եզեկիելի ութերորդից մինչև տասնմեկերորդ գլուխների տեսիլքը հենց այդ նույն երգի մի մասն է:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

Աստծու ճշմարիտ ժողովուրդը, որի սրտում են Տիրոջ գործի ոգին և հոգիների փրկությունը, միշտ մեղքը կդիտի իր իսկական՝ մեղավոր բնույթի մեջ: Նրանք միշտ կլինեն Աստծու ժողովրդի մեջ հեշտությամբ պատող մեղքերի հանդեպ հավատարիմ և ուղիղ վերաբերմունքի կողմում: Հատկապես եկեղեցու համար փակման այս գործում, այն կնքման ժամանակ, երբ հարյուր քառասունչորս հազարները պետք է կանգնեն անարատ Աստծու գահի առաջ, նրանք առավել խորապես կզգան Աստծու անունը դավանող ժողովրդի անիրավությունները: Սա գորավոր կերպով ներկայացված է մարգարեի պատկերավորմամբ վերջին գործի մասին՝ յուրաքանչյուրն իր ձեռքում կոտորածի զենք ունեցող մարդկանց կերպարի ներքո: Նրանցից մեկը հագած էր վուշեղեն հանդերձ, և նրա կողքին՝ դպիրի թանաքաման: «Եվ Տերն ասաց նրան. Անցիր քաղաքի միջով, Երուսաղեմի միջով, և նշան դիր այն մարդկանց ճակատներին, որոնք հառաչում և աղաղակում են այն բոլոր գարշելիքների համար, որ կատարվում են նրա մեջտեղում»:

«Ովքե՞ր են այս ժամանակ կանգնած Աստծո խորհրդի մեջ: Մի՞ թե նրանք, ովքեր գործնականում արդարացնում են չարիքները Աստծո իբրև թե ժողովուրդի մեջ և իրենց սրտերում, եթե ոչ բացահայտորեն, տրտնջում են նրանց դեմ, ովքեր ցանկանում են հանդիմանել մեղքը: Մի՞ թե նրանք, ովքեր դիրք են բռնում նրանց դեմ և համակրում են անիրավություն գործողներին: Ո՛չ, անշուշտ: Եթե նրանք

չապաշխարհեն և չթողնեն սատանայի գործը՝ ճնշելով նրանց, ովքեր կրում են գործի բեռը, և Սիոնում մեղավորների ձեռքերը զորացնելով, նրանք երբեք չեն ընդունի Աստծո կնքման հավանության նշանը: Նրանք կընկնեն ամբարիշտների ընդհանուր կործանման մեջ, որ ներկայացված է կոտորիչ զենքեր կրող հինգ մարդկանց գործով: Զգուշությամբ նշե՛ք այս կետը. նրանք, ովքեր ստանում են ճշմարտության մաքուր նշանը, որն իրենց մեջ ներգործված է Սուրբ Հոգու զորությամբ և ներկայացված է վուշե հանդերձավոր մարդու դրած նշանով, նրանք են, «որ հառաչում և ողբում են այն բոլոր պղծությունների համար, որ կատարվում են» եկեղեցում: Նրանց սերը մաքրության և Աստծո պատվի ու փառքի հանդեպ այնպիսի է, և նրանք մեղքի չափազանց մեղավորության վերաբերյալ այնչափ հստակ տեսություն ունեն, որ ներկայացված են իբրև տագնապի մեջ եղողներ՝ անգամ հառաչելով և ողբալով: Կարդացե՛ք Եզեկիելի իններորդ գլուխը»:

«Բայց բոլոր նրանց ընդհանուր կոտորածը, ովքեր այսպես չեն տեսնում մեղքի և արդարության միջև եղած լայն հակադրությունը և չեն զգում այնպես, ինչպես զգում են նրանք, որ կանգնած են Աստծո խորհրդում և ստանում են նշանը, նկարագրված է սպանդի զենքեր ունեցող հինգ մարդկանց տրված հրամանում. “Գնացե՛ք նրա հետևից քաղաքով մեկ և զարկե՛ք. ձեր աչքը թող չխնայի, և մի՛ զթացեք. իսպառ սպանեցե՛ք ծերին ու երիտասարդին, կույսերին, փոքրիկ երեխաներին և կանանց. բայց չմոտենաք որևէ մարդու, որի վրա նշանն է. և սկսե՛ք Իմ սրբարանից”:

Վկայություններ, հատոր 3, 266, 267»: